

Abstrakt v českém jazyce

Disertační práce se zaměřuje na právně-teoretické vymezení nesporného řízení dle nejvýznamnějších českých, rakouských a německých právně-teoretických koncepcí, na základě kterých jsou pak stanovena stěžejní diferenciativní kritéria pro odlišování sporného a nesporného řízení. V návaznosti na vymezená kritéria je pak v druhé části disertační práce posuzována povaha konkrétních typů řízení projednávaných dle zákona o zvláštních řízeních soudních, a dále pak řízení, která jsou projednávana dle občanského soudního řádu a o jejichž povaze nepanuje v právní teorii jednotný názor. Povaha posuzovaných řízení je taktéž porovnávána (umožňuje-li to úprava dané materie) se stávající německou a rakouskou právní úpravou a se závěry o jejich sporné či nesporné povaze v rovině právně-teoretické. Jednotlivé typy nesporných řízení jsou rozděleny celkem do čtyř skupin: (i) klasické jádro nesporných řízení, (ii) nesporná řízení, jejichž projednání v režimu sporného řízení je ze své podstaty vyloučeno, (iii) nesporná řízení, jejichž projednání v režimu sporného řízení je nevhodné, a v neposlední řadě (iv) tzv. hraniční případy stojící na pomezí sporného a nesporného řízení. V návaznosti na provedené posouzení jsou pak v závěru práce shrnuty taktéž úvahy de lege ferenda.